

другый день пакъ на истокъ. Отъ това врьтѣние, въ което слънце-то еднаждъ въ 24 чѣса обыколи около земѣ-тѣ, става день и нощъ. Чтомъ зайде слънце-то, изгрѣжтъ звѣзды, които като прѣтурятъ небо-то зайджтъ и тыи на западъ.

Нъ освѣнь дневно-то врьтѣние, всякий даже и който ничто не разбира отъ астрономіѣ види, че слънце-то отъ около 9. Марта, сир. отъ пролѣтно-то равноденствіе всякий день изгрѣва все на друго мѣсто, и то все пѣблизо камъ сѣверъ, и все съ пѣголѣмо колело заходи на западъ, доклѣ на 9 Юнія изгрѣе найдалечъ камъ сѣверъ и съ найголѣмъ крѣгъ стои на пладне смалъ не надъ главѣ-тѣ ни, на тога зайде пакъ найдалечъ камъ сѣверъ. Сега почто като да постои нѣколко дни на едно мѣсто (лѣтно слънцестояніе) начина да ся врьща назадъ камъ югъ. На 10 Септемврѣя дохожда пакъ на мѣсто-то, дѣто бѣше на пролѣтъ-тѣ, прави есенно равноденствіе, и прѣминува пѣнататѣкъ камъ югъ. Прѣзъ Декемврѣя дойде найдалечъ камъ югъ и тамъ, като да постои малко (зимно слънцестояніе), па ся врьща назадъ и на 9 Марта достига тамъ, дѣто прѣди еднѣ годинѣ бѣхмы го видѣли. Това е годишно-то обыкаляніе на слънце-то около земѣ-тѣ, и както съ дневно-то врьтѣние ся тълкува какъ става день и нощъ, така и съ годишно-то обыкаляніе ся тълкува какъ ся мѣнявать чѣтыре-тѣ годишны времена: пролѣтъ, лѣто, есенъ и зима.

Както слънце-то прѣзъ цѣлѣ годинѣ всякий день изгрѣва и заходи все другадѣ, та си мѣнява мѣсто-то на небе-то, така сѣщо прѣзъ всяко годишно врѣмя видимъ другы неподвижны звѣзды по небе-то. — Звѣзды-ты изобщо сѣ двойкы: едны не